

[Helveg Petersen.]

væsentligt, at det bliver sagt. Ifølge lovforslaget er regning og matematik et obligatorisk fag. Efter ændringsforslaget går en del af faget — det er ikke et helt fag, der går ud, men en del af faget matematik går ud — og regning står tilbage. Det har voldt betænkeligheder hos nogle af os, og der er på denne baggrund i betænkningen udtrykkeligt gjort opmærksom på, at der må være en meget snæver forbindelse mellem regning og matematik. Undervisningen må tilrettelægges på en sådan måde, at der er kontakt mellem de principper, der ligger til grund for regneundervisningen og den videreførelse i matematikundervisningen, der sker på et senere trin. Det er nødvendigt, at regning og matematik ses under en fælles synsvinkel. Det er man i gang med i folkeskolen, og derfor må man i læreruddannelsen naturligvis følge denne linje op. Vi må undgå, at regneundervisningen bliver en videreførelse af mange af de kunstige og urealistiske opgaver, som tidligere i så høj grad har domineret. Den moderne regneundervisning også på begynderstadiet må i høj grad tage hensyn til de matematiske begreber, og det er det, der er fastslået i betænkningen.

Af betydning er forstærkelsen af faget samtidsorientering. Jeg skal ikke gentage, hvad der allerede er sagt om dette fag, men blot understrege, at der igennem dette fag åbnes mulighed for at gennemføre en aktuel og levende aktivitet med sigte på at styrke elevernes almene forudsætninger for at virke i folkeskolen, hvor nutidens begivenheder jo i høj grad melder sig med krav på at blive taget op i undervisningen, og vi tør også roligt sige, at det for den studerendes udvikling er af betydning, om han drages med ind i en følelse af medansvar for udviklingen i forståelsen for, at bevarelsen af folkestyret og demokratiet forudsætter en stadig indsats. Jeg tror, at her ligger der et område af væsentlig betydning, og der ligger en udfordring i, at det ikke er muligt for os på forhånd nærmere at beskrive, hvad der skal med inden for dette felt.

Jeg synes, at vi med hensyn til faget kristendomsundervisning er nået til et tilfredsstillende resultat. Når jeg har kunnet gå med til på mit partis vegne at gøre undervisningen obligatorisk for alle elever, også

for dem, der ikke er medlem af folkekirken, ja, så er det under hensyn til, at undervisningen må være kundskabsmeddelende, ikke forkyndende. Konsekvensen af denne bestemmelse er, som hr. Poul Hartling nævnte, at så har man også adgang til at undervise i folkeskolen, ikke pligt, men adgang dertil, idet det naturligvis er en forudsætning, at skolemyndighederne bevarer deres suverænitæt også på dette felt med hensyn til, om man vil have, at en lærer, der ikke er medlem af folkekirken, giver undervisning. Sådan er det i dag, og sådan må det også være frem i tiden.

Ændringsforslagene om eksaminer har efter min mening gjort § 8 klarere, men det væsentlige er imidlertid, hvad betænkningen siger om disse ting. Der er andre af ordførerne, der har været inde på spørgsmålet, men jeg vil alligevel gerne understrege det en gang til. Afsnittet i betænkningen er skrevet ud fra den opfattelse, at den måde, på hvilken prøverne gennemføres, har en betydelig indflydelse på den daglige undervisningsform. Hvis man bruger prøveformer, der først og fremmest sigter på at vurdere formelle kundskaber, knyttet til bestemte lærebøger, vil det have en uheldig virkning på den daglige undervisning. Lektie-læsning og lektietæperi kan da let blive det karakteristiske, og derved kommer man på tværs af det ønske om selvstændiggørelse og modenhed, som hele udvalget så stærkt går ind for.

I sammenhæng hermed må man se på betænkningens bemærkninger om studieplanerne.

Trods bestræbelserne for at begrænse fagenes antal er der jo alligevel for den enkelte elev mange fag og discipliner, og hvis man tænker sig, at der nu for den enkelte elev inden for hvert af fagene og undervisningsområderne bliver frit løb med hensyn til de krav, der stilles, ja, så vil den enkelte jo ikke blive i stand til at fordybe sig i enkelte fag og i de pædagogiske områder. Derfor siger det enige udvalg, at der ikke for den enkelte elev må opstå en sådan op-hobning af formelle krav inden for alle områder og discipliner, hvori han deltager, at man derigennem modarbejder de hensyn, der knytter sig til elevernes fordybelse i de fagområder, der har deres særlige interesse; netop de arbejdsmetoder, de studerende til-